بی‌خانمان‌ها در مهتاب‌دره: ۱۲۰ نفر در کمپ موقت زیر پل آهن‌سنگ زندگی می‌کنند

گزارش: نسرین فلاح‌زاده

مهتاب‌دره، ۲۵ خرداد: در حاشیه‌ی جنوبی شهر، زیر پل آهن‌سنگ که قطارهای باری هر شب از روی آن می‌گذرند، ۱۲۰ نفر در ۳۵ چادر و آلونک زندگی می‌کنند. بیشتر آن‌ها مردانی هستند که یا کار خود را از دست داده‌اند یا به دلیل اعتیاد از خانه رانده شده‌اند. زنان و کودکان کمتر دیده می‌شوند، چون بسیاری از آن‌ها ترجیح می‌دهند شب‌ها در جای دیگری بخوابند. این کمپ از سال ۱۳۹۹ شکل گرفته و هر سال بزرگ‌تر شده است.

بر اساس آمار ستاد هماهنگی امور بی‌خانمان‌ها، ۶۳ درصد ساکنان کمپ بیش از پنج سال است که در خیابان زندگی می‌کنند. ۴۱ درصد دچار بیماری‌های مزمن هستند و ۲۸ درصد به اعتیاد تزریقی مبتلا هستند. تنها ۱۷ نفر از آن‌ها کارت شناسایی معتبر دارند. بدون کارت شناسایی، دسترسی به خدمات درمانی، مسکن و حتی کمک‌های نقدی عملاً غیرممکن است.

مریم حسینی، مددکار اجتماعی که هفته‌ای سه بار به کمپ سر می‌زند، می‌گوید: «بزرگ‌ترین مشکل این مردم نبود امکانات نیست، بلکه نبود اعتماد است. خیلی‌ها سال‌ها پیش به مراکز درمانی مراجعه کرده‌اند و با برخورد تحقیرآمیز روبه‌رو شده‌اند. وقتی دوباره پیشنهاد کمک می‌دهیم، اول فکر می‌کنند می‌خواهیم آن‌ها را جمع کنیم.» او افزود که تیم سیار مددکاری تنها زمانی می‌تواند کار کند که حداقل ۱۵ روز متوالی در محل حضور داشته باشد.

به گفته‌ی ساکنان، مهم‌ترین نیاز فوری آب آشامیدنی سالم و سرویس بهداشتی است. تنها یک شیر آب عمومی در فاصله‌ی ۴۰۰ متری کمپ وجود دارد و در زمستان گذشته لوله‌ی آن چند هفته یخ زده بود. رضا کاوه‌ای، یکی از ساکنان ۵۲ ساله که ۱۱ سال است در کمپ زندگی می‌کند، گفت: «وقتی بیمار می‌شوی، نه دارو داری نه کسی که بهت سر بزند. فقط منتظری تا خوب شود یا بمیری.»

شهردار مهتاب‌دره، آقای منصور ایزدی، در نشست خبری روز چهارشنبه اعلام کرد که طرح ساماندهی کمپ در دست بررسی است و ممکن است تا پایان شهریور به مرحله‌ی اجرا برسد. به گفته‌ی او، ۶۰ واحد کانکسی در زمینی نزدیک به ایستگاه قدیمی راه‌آهن آماده می‌شود. اما فعالان اجتماعی هشدار داده‌اند که بدون همراهی درمان اعتیاد و حمایت روانی، این طرح‌ها تنها جابه‌جایی مشکل خواهد بود.

(ادامه‌ی گزارش در صفحه‌ی ۷)

۱۱۹ دانش‌آموز در ۵ مدرسه‌ی روستایی بخش کهنه‌ده از مهر ۱۴۰۲ بدون معلم ماندند

گزارش: نسرین فلاح‌زاده

کهنه‌ده، ۱۲ آبان ۱۴۰۲: ۱۱۹ دانش‌آموز در پنج مدرسه‌ی روستایی بخش کهنه‌ده از ابتدای مهر امسال بدون معلم مانده‌اند. این مدارس در دهستان‌های سرخه‌دشت، چشمه‌سار و کوه‌پایه‌ی بالا قرار دارند و فاصله‌ی نزدیک‌ترین شهر به آن‌ها بیش از ۴۰ کیلومتر است. در برخی از این مدارس، دانش‌آموزان پایه‌های مختلف در یک کلاس درس می‌خوانند و گاهی یک نفر تنها وظیفه‌ی نظارت بر آن‌ها را بر عهده دارد.

به گفته‌ی اولیای دانش‌آموزان، مشکل از اواخر شهریور آغاز شد، زمانی که معلمان بازنشسته‌ی این مدارس به دلیل نرسیدن حقوق و نبود سرویس رفت‌وآمد، حاضر به ادامه‌ی همکاری نشدند. یکی از مادران منطقه گفت: «بچه‌ها هر روز می‌پرسند کی معلم می‌آید، و ما دیگر نمی‌دانیم چه جوابی بدهیم. بعضی از آن‌ها از خانه تا مدرسه بیش از یک ساعت راه می‌روند و حالا دلسرد شده‌اند.»

مدیرکل آموزش‌وپرورش استان کوهستان‌سبز، آقای رضا نوروزی، در نشست خبری روز سه‌شنبه ۱۰ آبان اعلام کرد که ۱۴ معلم جدید برای این مناطق در حال جذب هستند و تا پایان آذر به‌کار خواهند شد. او گفت: «مشکل ما نه بودجه است و نه بی‌توجهی، بلکه نبود نیروی داوطلب برای مناطق دورافتاده است. تا زمانی که جذب رسمی انجام شود، باید راه‌حل موقت پیدا کنیم.»

با این حال، برخی از اولیا این وعده‌ها را کافی نمی‌دانند. فرهاد یزدان‌پناه، پدر دو دانش‌آموز پایه‌ی پنجم، گفت: «ما نمی‌خواهیم کسی را سرزنش کنیم، فقط می‌خواهیم بچه‌هایمان درس بخوانند. اگر قرار است تا دی‌ماه صبر کنیم، دست‌کم باید معلم جایگزین موقت داشته باشند.» به گفته‌ی او، گروهی از اولیا قصد دارد در صورت بی‌نتیجه ماندن پیگیری‌ها، دست به تحصن بزند.

(ادامه‌ی گزارش در صفحه‌ی ۷)

آغاز بازسازی «آبشخور» در محله‌ی قدیمی «چغاسبز» با هزینه‌ی ۲۵ میلیارد تومان

گزارش: نسرین فلاح‌زاده

چغاسبز، ۲۵ مهر ۱۴۰۲: بازسازی آبشخور تاریخی محله‌ی چغاسبز، که بیش از ۱۵۰ سال قدمت دارد، روز شنبه با حضور مسئولان شهری و جمعی از اهالی آغاز شد. این آبشخور سنگی تا دهه‌ی ۱۳۴۰ تنها منبع آب آشامیدنی بخش بزرگی از محله بود و هنوز هم بسیاری از ساکنان قدیمی آن را با نام «سنگ‌آب» می‌شناسند. مراسم کلنگ‌زنی صبح زود در کنار میدان کوچک محله برگزار شد و تا ظهر ادامه داشت.

به گفته‌ی مسئولان، هزینه‌ی کل طرح ۲۵ میلیارد تومان برآورد شده است. بخشی از این مبلغ را خیران محله و انجمن دوستداران میراث فرهنگی چغاسبز پرداخته‌اند. مهندس کامران یزدی‌پور، مدیر پروژه، گفت: «ما تلاش کرده‌ایم تا حد ممکن از همان سنگ‌ها و شیوه‌ی کار گذشته استفاده کنیم. بخش‌هایی که ترک برداشته یا فرو ریخته بود، با سنگ‌هایی از همان معدن قدیمی جایگزین می‌شود.»

بر اساس برنامه‌ی اعلام‌شده، عملیات ۱۲۰ روز طول می‌کشد و در این مدت آبشخور برای عبور و مرور کاملاً بسته خواهد بود. مسئولان وعده داده‌اند که یک شیر آب موقت در فاصله‌ی ۳۰۰ متری نصب شود. با این حال، برخی اهالی نگران‌اند که این مسیر جایگزین برای سالمندان و کودکان دشوار باشد. خانم منیژه کاوه‌ای، که ۷۲ سال سن دارد، گفت: «من هر صبح اینجا آب می‌آوردم. حالا باید یک تاکسی بگیرم تا برسم؟»

(ادامه‌ی گزارش در صفحه‌ی ۷)

آغاز بازسازی «آبشخور» محله‌ی چغاسبز با هزینه‌ی ۲۵ میلیارد تومان

گزارش: نسرین فلاح‌زاده

چغاسبز، ۲۵ مهر ۱۴۰۲: بازسازی آبشخور تاریخی محله‌ی چغاسبز، که بیش از ۱۵۰ سال قدمت دارد، روز شنبه با حضور مسئولان شهری و جمعی از اهالی آغاز شد. این آبشخور سنگی تا دهه‌ی ۱۳۴۰ تنها منبع آب آشامیدنی بخش بزرگی از محله بود و هنوز هم بسیاری از ساکنان قدیمی آن را با نام «سنگ‌آب» می‌شناسند. مراسم کلنگ‌زنی صبح زود در کنار میدان کوچک محله برگزار شد و تا ظهر ادامه داشت.

به گفته‌ی مسئولان، هزینه‌ی کل طرح ۲۵ میلیارد تومان برآورد شده است. بخشی از این مبلغ را خیران محله و انجمن دوستداران میراث فرهنگی چغاسبز پرداخته‌اند. مهندس کامران یزدی‌پور، مدیر پروژه، گفت: «ما تلاش کرده‌ایم تا حد ممکن از همان سنگ‌ها و شیوه‌ی کار گذشته استفاده کنیم. بخش‌هایی که ترک برداشته یا فرو ریخته بود، با سنگ‌هایی از همان معدن قدیمی جایگزین می‌شود.»

بر اساس برنامه‌ی اعلام‌شده، عملیات ۱۲۰ روز طول می‌کشد و در این مدت آبشخور برای عبور و مرور کاملاً بسته خواهد بود. مسئولان وعده داده‌اند که یک شیر آب موقت در فاصله‌ی ۳۰۰ متری نصب شود. با این حال، برخی اهالی نگران‌اند که این مسیر جایگزین برای سالمندان و کودکان دشوار باشد. خانم منیژه کاوه‌ای، که ۷۲ سال سن دارد، گفت: «من هر صبح اینجا آب می‌آوردم. حالا باید یک تاکسی بگیرم تا برسم؟»

(ادامه‌ی گزارش در صفحه‌ی ۷)

۱۱۹ دانش‌آموز در ۵ مدرسه‌ی روستایی بخش کهنه‌ده از مهر ۱۴۰۲ بدون معلم ماندند

گزارش: نسرین فلاح‌زاده

کهنه‌ده، ۱۲ آبان ۱۴۰۲: ۱۱۹ دانش‌آموز در پنج مدرسه‌ی روستایی بخش کهنه‌ده از ابتدای مهر امسال بدون معلم مانده‌اند. این مدارس در دهستان‌های سرخه‌دشت، چشمه‌سار و کوه‌پایه‌ی بالا قرار دارند و فاصله‌ی نزدیک‌ترین شهر به آن‌ها بیش از ۴۰ کیلومتر است. در برخی از این مدارس، دانش‌آموزان پایه‌های مختلف در یک کلاس درس می‌خوانند و گاهی یک نفر تنها وظیفه‌ی نظارت بر آن‌ها را بر عهده دارد.

به گفته‌ی اولیای دانش‌آموزان، مشکل از اواخر شهریور آغاز شد، زمانی که معلمان بازنشسته‌ی این مدارس به دلیل نرسیدن حقوق و نبود سرویس رفت‌وآمد، حاضر به ادامه‌ی همکاری نشدند. یکی از مادران منطقه گفت: «بچه‌ها هر روز می‌پرسند کی معلم می‌آید، و ما دیگر نمی‌دانیم چه جوابی بدهیم. بعضی از آن‌ها از خانه تا مدرسه بیش از یک ساعت راه می‌روند و حالا دلسرد شده‌اند.»

مدیرکل آموزش‌وپرورش استان کوهستان‌سبز، آقای رضا نوروزی، در نشست خبری روز سه‌شنبه ۱۰ آبان اعلام کرد که ۱۴ معلم جدید برای این مناطق در حال جذب هستند و تا پایان آذر به‌کار خواهند شد. او گفت: «مشکل ما نه بودجه است و نه بی‌توجهی، بلکه نبود نیروی داوطلب برای مناطق دورافتاده است. تا زمانی که جذب رسمی انجام شود، باید راه‌حل موقت پیدا کنیم.»

با این حال، برخی از اولیا این وعده‌ها را کافی نمی‌دانند. فرهاد یزدان‌پناه، پدر دو دانش‌آموز پایه‌ی پنجم، گفت: «ما نمی‌خواهیم کسی را سرزنش کنیم، فقط می‌خواهیم بچه‌هایمان درس بخوانند. اگر قرار است تا دی‌ماه صبر کنیم، دست‌کم باید معلم جایگزین موقت داشته باشند.» به گفته‌ی او، گروهی از اولیا قصد دارد در صورت بی‌نتیجه ماندن پیگیری‌ها، دست به تحصن بزند.

(ادامه‌ی گزارش در صفحه‌ی ۷)

آغاز بازسازی «آبشخور» محله‌ی چغاسبز با هزینه‌ی ۲۵ میلیارد تومان

گزارش: نسرین فلاح‌زاده

چغاسبز، ۲۵ مهر ۱۴۰۲: بازسازی آبشخور تاریخی محله‌ی چغاسبز، که بیش از ۱۵۰ سال قدمت دارد، روز شنبه با حضور مسئولان شهری و جمعی از اهالی آغاز شد. این آبشخور سنگی تا دهه‌ی ۱۳۴۰ تنها منبع آب آشامیدنی بخش بزرگی از محله بود و هنوز هم بسیاری از ساکنان قدیمی آن را با نام «سنگ‌آب» می‌شناسند. مراسم کلنگ‌زنی صبح زود در کنار میدان کوچک محله برگزار شد و تا ظهر ادامه داشت.

به گفته‌ی مسئولان، هزینه‌ی کل طرح ۲۵ میلیارد تومان برآورد شده است. بخشی از این مبلغ را خیران محله و انجمن دوستداران میراث فرهنگی چغاسبز پرداخته‌اند. مهندس کامران یزدی‌پور، مدیر پروژه، گفت: «ما تلاش کرده‌ایم تا حد ممکن از همان سنگ‌ها و شیوه‌ی کار گذشته استفاده کنیم. بخش‌هایی که ترک برداشته یا فرو ریخته بود، با سنگ‌هایی از همان معدن قدیمی جایگزین می‌شود.»

بر اساس برنامه‌ی اعلام‌شده، عملیات ۱۲۰ روز طول می‌کشد و در این مدت آبشخور برای عبور و مرور کاملاً بسته خواهد بود. مسئولان وعده داده‌اند که یک شیر آب موقت در فاصله‌ی ۳۰۰ متری نصب شود. با این حال، برخی اهالی نگران‌اند که این مسیر جایگزین برای سالمندان و کودکان دشوار باشد. خانم منیژه کاوه‌ای، که ۷۲ سال سن دارد، گفت: «من هر صبح اینجا آب می‌آوردم. حالا باید یک تاکسی بگیرم تا برسم؟»

(ادامه‌ی گزارش در صفحه‌ی ۷)

۱۱۹ دانش‌آموز در ۵ مدرسه‌ی روستایی بخش کهنه‌ده از مهر ۱۴۰۲ بدون معلم ماندند

گزارش: نسرین فلاح‌زاده

کهنه‌ده، ۱۲ آبان ۱۴۰۲: ۱۱۹ دانش‌آموز در پنج مدرسه‌ی روستایی بخش کهنه‌ده از ابتدای مهر امسال بدون معلم مانده‌اند. این مدارس در دهستان‌های سرخه‌دشت، چشمه‌سار و کوه‌پایه‌ی بالا قرار دارند و فاصله‌ی نزدیک‌ترین شهر به آن‌ها بیش از ۴۰ کیلومتر است. در برخی از این مدارس، دانش‌آموزان پایه‌های مختلف در یک کلاس درس می‌خوانند و گاهی یک نفر تنها وظیفه‌ی نظارت بر آن‌ها را بر عهده دارد.

به گفته‌ی اولیای دانش‌آموزان، مشکل از اواخر شهریور آغاز شد، زمانی که معلمان بازنشسته‌ی این مدارس به دلیل نرسیدن حقوق و نبود سرویس رفت‌وآمد، حاضر به ادامه‌ی همکاری نشدند. یکی از مادران منطقه گفت: «بچه‌ها هر روز می‌پرسند کی معلم می‌آید، و ما دیگر نمی‌دانیم چه جوابی بدهیم. بعضی از آن‌ها از خانه تا مدرسه بیش از یک ساعت راه می‌روند و حالا دلسرد شده‌اند.»

مدیرکل آموزش‌وپرورش استان کوهستان‌سبز، آقای رضا نوروزی، در نشست خبری روز سه‌شنبه ۱۰ آبان اعلام کرد که ۱۴ معلم جدید برای این مناطق در حال جذب هستند و تا پایان آذر به‌کار خواهند شد. او گفت: «مشکل ما نه بودجه است و نه بی‌توجهی، بلکه نبود نیروی داوطلب برای مناطق دورافتاده است. تا زمانی که جذب رسمی انجام شود، باید راه‌حل موقت پیدا کنیم.»

با این حال، برخی از اولیا این وعده‌ها را کافی نمی‌دانند. فرهاد یزدان‌پناه، پدر دو دانش‌آموز پایه‌ی پنجم، گفت: «ما نمی‌خواهیم کسی را سرزنش کنیم، فقط می‌خواهیم بچه‌هایمان درس بخوانند. اگر قرار است تا دی‌ماه صبر کنیم، دست‌کم باید معلم جایگزین موقت داشته باشند.» به گفته‌ی او، گروهی از اولیا قصد دارد در صورت بی‌نتیجه ماندن پیگیری‌ها، دست به تحصن بزند.

(ادامه‌ی گزارش در صفحه‌ی ۷)

آغاز بازسازی «آبشخور» محله‌ی چغاسبز با هزینه‌ی ۲۵ میلیارد تومان

گزارش: نسرین فلاح‌زاده

چغاسبز، ۲۵ مهر ۱۴۰۲: بازسازی آبشخور تاریخی محله‌ی چغاسبز، که بیش از ۱۵۰ سال قدمت دارد، روز شنبه با حضور مسئولان شهری و جمعی از اهالی آغاز شد. این آبشخور سنگی تا دهه‌ی ۱۳۴۰ تنها منبع آب آشامیدنی بخش بزرگی از محله بود و هنوز هم بسیاری از ساکنان قدیمی آن را با نام «سنگ‌آب» می‌شناسند. مراسم کلنگ‌زنی صبح زود در کنار میدان کوچک محله برگزار شد و تا ظهر ادامه داشت.

به گفته‌ی مسئولان، هزینه‌ی کل طرح ۲۵ میلیارد تومان برآورد شده است. بخشی از این مبلغ را خیران محله و انجمن دوستداران میراث فرهنگی چغاسبز پرداخته‌اند. مهندس کامران یزدی‌پور، مدیر پروژه، گفت: «ما تلاش کرده‌ایم تا حد ممکن از همان سنگ‌ها و شیوه‌ی کار گذشته استفاده کنیم. بخش‌هایی که ترک برداشته یا فرو ریخته بود، با سنگ‌هایی از همان معدن قدیمی جایگزین می‌شود.»

بر اساس برنامه‌ی اعلام‌شده، عملیات ۱۲۰ روز طول می‌کشد و در این مدت آبشخور برای عبور و مرور کاملاً بسته خواهد بود. مسئولان وعده داده‌اند که یک شیر آب موقت در فاصله‌ی ۳۰۰ متری نصب شود. با این حال، برخی اهالی نگران‌اند که این مسیر جایگزین برای سالمندان و کودکان دشوار باشد. خانم منیژه کاوه‌ای، که ۷۲ سال سن دارد، گفت: «من هر صبح اینجا آب می‌آوردم. حالا باید یک تاکسی بگیرم تا برسم؟»

(ادامه‌ی گزارش در صفحه‌ی ۷)